

Rettesnor for Fremtiden med de Forandringet, som det i Tidernes Lob maatte findes rigtigt at give dem, ligesom der derved vil aabnes god Leilighed for de forskjellige Anstuelser og de forskjellige locale Behov. til med al Frihed at gjøre sig gjældende. For at sikke dette Dimeids Opnaaelse vil det formeentlig være rigtigt udtryffeligt at foreskrive, at det ved Slutningen af hvert Hesteskue skal tages under Overvøielse, hvorvidt der efter den ved samme indvundne Erfaring maatte være Foie til at gjøre nogen Forandring i de omhandlede Bestemmelser, hvilken i saa Fald vil at være iværksætte.

Da Commissionens Functioner ophøre, saasnart det ved Hesteskuet foranledigede Møde er endt, og Commissionens Formand boer fjernt fra de fleste Districter, medens det maa ansees for nødvendigt, at den, der skal træffe de fornødne forberedende Foranstaltninger til Hesteskuet's Afholdelse, er bosiddende i selve Districtet, har Man anseet det for rettest at overdrage saavel denne som flere andre Functioner, der ellers efter de sædvanlige Regler vilde paahvile Commissionens Formand, til dens Secretair, der maa forudsættes at have Ophold i Districtet. Men det har da heraf igjen været en Folge, at hans Virksomhed har maattet udstrækkes fra Slutningen af det Åars Dyrskue, ved hvilket han er valgt, indtil næste Åars Dyrskue er tilendebragt.

Da Statskassens Bidrag til de enkelte Districter er foranderligt og de private Tilskuds Størelse først kan være givet kort forinden Dyrskuet's Afholdelse, kunne de almindelige Vedtægter kun indeholde Bestemmelser om Præmierens Antal og relative Størelse. At disses virkelige Pengesvardi saaledes først kan udregnes, efterat det er givet, over hvilket Pengebeløb der i det Hele kan raades, er uagteligen en Ulempe, men denne er formeentlig uundgaaelig.

ad § 9.

Efter Ministeriets Formening lader det sig ikke gjøre at nedlægge det nu ved Stamstutteriet bestaaende Fuldblodsstod. Ikke saa satte nemlig, som bekendt, Priis paa at kunne erholde forædlede Heste, og der ere vægtige Stemmer for, at de ere et uundværligt Middel til Hesteavlens Forbedring. Nu i et Forhold, hvori en idelig Bezel af de herskende Grundsætninger er høist

fordærvelig, ganske at opgive en Stutning, som man for kort Tid siden har tillagt en saa overveieende Betydning, turde være saa meget mere betænkeligt, som der i Landet kun findes meget saa Privatmand, som kunne og ville anvende de betydelige Udgifter, et forædlet Tillæg udkræver, og som Indforskrivning af Blodshefte fra Udlandet, som Erfaringen har godtgjort, er en mislig Sag, idet man ikke kan have nogen Sikkerhed for, at de indforskrevne Heste ville lade sig acclimatizere og passe til Forholdene her. Vår der Tale om nu at oprette et saadant Stod ved Stutteriet, vilde Sagen stille sig anderledes, men her er kun Spørgsmaal om at bevare det bestaaende Stod, som i en forholdsvis ringe Grad forøger Beføstningerne til Stutteriets Bygninger, Besjeningsmandskab m. m.

Det har steds været Ministeriets Anstuelse, at det Frederiksborgske Stod maatte betragtes som en Hovedstøtte for en fremtidig Forbedring af Landets Hesteavl, hvorfor det ogsaa siden Stutteriets Omorganisation i Marts 1852 har været en Hovedopgave ved Stamstutteriet at bringe dette Stod til en saa høi Grad af Udvikling som muligt. Uagtet man nu har Grund til i det Hele at være tilfreds med de vundne Resultater, og uagtet det nu er almindelig anerkjendt, at der i dette Stod, saaledes som det for Diebliffet har udviklet sig paa Stutteriet, findes ikke saa gode og for Landets Hesteavl tjenlige Individuer, som ere vel stikede til at bygge videre paa, saa er det dog paa den anden Side utvivlsomt, at dette Stod er af en altfor indskrænket Størelse til, at det vil kunde komme til at virke i en videre Kred. Dets Udvidelse, hvorpaa Landmandsforsamlingen i Horsens ogsaa har andraget, maa derfor ansees for magtpaaliggende, og denne Udvidelse vil kunne ske efterhaanden og hovedsagelig ved Stutteriets eget Tillæg.

Som allerede bemærket, paataentes Opstaldningen af Hingste ved Stamstutteriet først iværksæt efterhaanden, navnlig ved Stutteriets eget Tillæg; det Antal Hingste man, saafremt Rigsdagen maatte bifalde Iværksættelsen af denne Foranstaltning paa det for samme foreslaaede Vilkaar, har paatænkt paa denne Maade at opstalde i Finantsaaret 1862—63, udgjør indtil 5 Stykker.